

CONVERSANT AMB.. **ANNA GIL**

Grup de Treball
Difusió de la Neuropsicologia
Lleida i Pirineus

Quant de temps fa que formes part del grup de treball?

Ja fa 12 anys.

Què et va animar a formar-ne part?

Jo venia de viure i treballar els darrers anys a Barcelona i, per tant, no tenia col·legues de professió a la meua ciutat (jo vaig néixer aquí i hi vaig viure fins als 18 anys) així que vaig pensar que seria una bona forma de compartir coneixements i comentar casos complicats si s'esqueia amb els meus col·legues de professió.

Com ha canviat el grup de treball des de la seva formació fins al dia d'avui?

Bàsicament en els membres que han sortit i els nous que han anat arribant. Per la dinàmica de grup i forma de treballar ens hem mantingut bastant constants, tot i que cada cop l'anem enriquint més afegint a les nostres reunions les noves tecnologies, les formacions i la jornada de compartir coneixements, on ampliem els intercanvis de coneixement dedicant-hi més temps i aprofundint més que en les reunions trimestrals i que a més també ens serveixen per mantenir el contacte in-

terpersonal entre els membres del grup (des de la pandèmia la majoria de reunions les fem de forma virtual).

Què t'apassiona de la neuropsicologia?

La resposta seria una altra pregunta, que no m'apassiona de la Neuropsicologia? Des que vaig començar a estudiar psicologia vaig pensar que el cervell és un òrgan fascinant i encara molt desconegut, aprendre sobre el seu funcionament i tractar d'avaluar les seves habilitats, investigar la seva capacitat de canviar i com aquest canvi pot beneficiar a nivell conductual, d'aptituds i repercutir i millorar la salut de les persones és quelcom reptador i alhora fascinant. En el meu cas, per tot això, em dedico a l'assistència però també a la recerca. Crec que totes i tots els companys neuropsicòlegs ens sentim afortunats i agraïts de dedicar-nos a la nostra professió i no conec a cap que no senti veritable passió per la seva professió.